

Като че отъ небето просвѣтена заведнажъ, Недія остави стѣната о която са бѣ подпирала, колѣннич предъ Стратоника и като пригърташе колѣнитѣ ѝ, подигна къмъ нея угаснѣлытъ си но симпатетически очи,

— Госпоже мой, рече ѝ като рыдаеше, ты си жена, имала си сестры, была си млада като мене, смлила са отърви ма! Не искамъ да ходѣ вече на гнуснытъ онѣзи празници.

— Глупости! рече окалнната Ламя, каго дрънж грубо иѣзната ржка на момичето, която бѣ създадена само цвѣтъя да плете и да ги продава съ благодареніе. Като я исправи повтори, пакъ, глупости! робиня нема право да придирва толкосъ.

— Чувашь ли, извика Бурбъ, като извади кесіята и я подрънкваше, чувашъ тѣзи музыка, любезная? ако не обуздаешъ неукротимата си кобыла, нема да чувашъ вече таквази музыка.

— Днесъ не е добръ туй момаче, рече Стратоника на Калана. За друга нощъ ще я намѣришь готова.

— Ты! ты! кой другій е тука? извика Недія като обърташе оплашенытъ си погледы на около изъ стаята, щото Каланъ обнетъ отъ трепетъ станъ.

— Иди ми да повѣрвамъ, промѣрмора той, че ты ны вижда съ тѣзи си очи.

— Кой е тука? Хортувайте ради Бога! горкана азъ! ако да бѣхте слѣпы като мене не щѣхте да са покажете толкови жестоки и туй като рече заплака горко.

— Нека са махне отъ очитѣ ми! извика нетърпѣливо Бурбъ не мож да слушамъ плачеве.

— Ела, рече Стратоника, като я блъскаше по рамото.

Недія са объриж назадъ съ рѣшително и достойно лице.

Чуйте ма, рече тя, азъ ви служа вѣрно до сега; азъ благовѣспитаниата . . . О, мой майко, мой мила майчице, сънувала ли ся нѣкога че тѣй ще испаднж? и като отры съзытъ отъ очитѣ си рече: каквото друго искате още ви слушамъ, заповѣдайте ми, но отъ тѣзи лапуга ви казвамъ чисто, и знажъ колко жестоко сърце имате колкото сте строги и неумолимы, казвамъ ви чисто че нема да отидж вече тамъ, и ако ма наслите ще прибѣгнж на милостыта на самыя префектъ. Богове! чуйте ми клетвата, заклевамъ са да не отидж.

Като распалены въглени пламнѣхъ очитѣ на развратената амазонка. Като олуви за коссата бѣдното момиче издигнж си ржката, страшната ржка, която съ единъ ударъ можеше да строши слабытъ, иѣжны и тръпны членове на безоката. Може тѣзи мисль ѝ доде на